

Men det er med stor Tilfredsstillelse, at jeg har set, at den højtærede Indenrigsminister under Forhandlingerne oppe i Landstinget har fastholdt den Tidsgrænse, som er fastsat i Lovforslaget, nemlig Tiden fra 15. April til 15. Oktober 1906, som den Tid, da man burde indsamle den almindelige Statistik, som var nødvendig for Forelæggelsen af et Ulykkesforsikringslovsforslag, der skulde gælde Landarbejderne. Det er med Tilfredsstillelse, jeg har set dette, fordi jeg deri ser en udtrykkelig Tilkendegivelse af, at det er den højtærede Indenrigsministers Mening allerede i den kommende Rigsdagssamling at forelægge for Rigsdagen et Lovforslag om Landarbejdernes Ulykkesforsikring. Den højtærede Indenrigsminister har jo tidligere udtalt dette her i Salen, og det glæder mig kun derfor, at han ogsaa under de Forhandlinger, som have fundet Sted oppe i Landstinget, har fastholdt dette Standpunkt og har søgt det udtrykt i den Form, som Lovforslaget her har faaet. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse af det høje Ting med den Ændring, som er indsat i det høje Landsting.

Martin Olsen: Jeg havde heller ikke troet, at dette lille Lovforslag skulde være kommet tilbage til Folketinget, men det har jo vist sig, at Landstinget har ment, at det var fornødent, naar der skulde indhentes Oplysninger for Skovbruget, at dette skete paa den Tid, hvor Skovbruget arbejder, nemlig om Vinteren. Det blev allerede paapeget her i Salen, da Lovforslaget forelaa til 1ste Behandling, men man mente dog at kunne faa tilstrækkelige Oplysninger, naar man havde dem fra Sommerhalvaaret.

Den ærede sidste Taler forundrede mig noget. Han syntes at svæve i den Vildfarelse, at det ikke i Lovforslaget var forudsat, at der skulde søges Oplysninger fra Skovbruget. Lovforslaget hedder jo: „Anmeldelsespligt for Læger angaaende Ulykkestilfælde, der indtræffe i Landbrug og Skovbrug m. m.“ Altsaa, det er Forslagets Hensigt fra først af at søge Oplysninger ogsaa vedrørende Skovbrug. Men Landstinget har jo kun ment, at det gavnede aldeles intet, at man søgte Oplysning paa en Aarstid, hvor Skovbruget var mindre i Virksomhed. Datoen for Afslutningen af Statistiken er derfor forandret, og det spiller for saa vidt ingen Rolle.

Men den Omstændighed, at Tiden nu for Oplysningernes Indsamling sættes til 1. April næste Aar, giver jo de Tvivlere

Ret, som havde en Formodning om, at vi heller ikke i næste Samling fik et samlet Lovforslag om Landbrug og Skovbrug; thi naar Oplysningerne først skulle indsamles i det kommende Aar indtil 1. April næste Aar igen, turde det være givet, at først efter den Tid vil man være i Stand til at bearbejde Oplysningerne og derefter forelægge Lovforslag, hvilket altsaa vil sige igen i en senere Samling. Forholdene give jo destoværre dem Ret, som tvivlede paa, at vi kunde faa et Lovforslag frem saa snart, som der blev givet Udsigt til, med mindre naturligvis Ministeren, uanset Oplysningerne, vil forelægge Lovforslaget allerede i næste Samling, men det kan jeg dog ikke tænke mig skulde være Meningen, naar vi have vedtaget en Lov, hvorefter vi indsamle Oplysninger, paa Grundlag af hvilke der senere skal udarbejdes et Lovforslag. Det, som Landstinget har sat ind, er jo netop, at Oplysningerne skulle indsamles fra 15. April 1906 til 31. Marts 1907, altsaa i hele næste Samling.

Det var kun det, jeg vilde paapege, ikke fordi jeg paa nogen Maade mener, man skal modsætte sig Forslaget i dets nuværende Form — det vil jo ikke gavne noget, naar Landstinget har indsat denne Ændring, og da det for øvrigt stemmer med ethvert fornuftigt Krav, vil det ogsaa være urigtigt at modsætte sig det — men fordi jeg vil konstatere, at vi vel desværre saa ikke faa Lovforslag forelagt foreløbig om den Sag. Jeg tør dog maaske haabe, at den højtærede Minister vil love os at forelægge et Forslag for Landbruget alene ved næste Samlings Begyndelse; det andet maa vi altsaa opgive foreløbig.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Naar det ikke oprindeligt var foreslaaet at udstrække Anmeldelsernes Indsamling for Skovbrugets Vedkommende til 31. Marts 1907, var det til Dels, fordi der allerede her i Landet foreligger noget Materiale til Hjælp til at bedømme Forholdet for Skovbrugets Vedkommende, idet danske Skovejere i ret stor Udstrækning nu forsikre deres Arbejdere imod Ulykkestilfælde. Jeg havde derfor ikke anset det for nødvendigt udtrykkelig at tilføje en saadan Bestemmelse for Skovbrugets Vedkommende, idet jeg mente, at det hele kunde følges ad, og at man dog i Sommerhalvaaret ogsaa paa dette Omraade kunde faa Støtte til Belysning af den Statistik, der allerede maatte foreligge.

Med Hensyn til det ærede Medlems øvrige Udtalelser vil jeg betone, at det er